

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 16CoE/346/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7212201201
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 11. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7212201201.3

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ladislava Cakociho a sudcov JUDr. Adriany Murínovej a JUDr. Petra Tutka v exekučnej veci oprávneného EOS KSI Slovensko, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 35 724 803, zast. TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., Údernícka 5, 851 01 Bratislava, IČO: 36 613 843 proti povinnej H. W., K.. X. X. XXXX, Ľ. XXX/X, XXX XX S. vedenej na Exekútorskom úrade v Bratislave u súdneho exekútora JUDr. Rudolfa Krutého, Záhradnícka 60, 821 08 Bratislava o vymoženie pohľadávky vo výške 116,72 eur s prísl., o odvolaní povinnej proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 22. 08. 2017 č.k. 38Er/136/2012-65 jednohlasne takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie zamietol návrh povinnej na zastavenie exekúcie, ako aj na odklad exekúcie.

2. Týmto uznesením rozhodol o návrhu povinnej na zastavenie exekúcie, ako aj odklad exekúcie, ktorý odôvodnila tým, že je bezdomovkyňou, nemá žiadny majetok, je nezamestnaná a poberá iba dávku v hmotnej núdzi. Vykonávaním dohody o pracovnej činnosti si privyrobí mesačne od 9,72 do 22 eur. Konštatovala, že do tejto situácie sa nedostala vlastnou vinou, ale vinou bývalého zamestnávateľa, zamestnancov úradu práce a podvodníkov, ktorí ju pripravili o strechu nad hlavou. Nie je schopná uhrádzať svoje dlhy a ani nemá vedomosť, komu by mala platiť.

3. Uznesenie, ktorým súd prvej inštancie zamietol jej návrh na zastavenie exekúcie odôvodnil tým, že s poukazom na ust. § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku možno exekúciu zastaviť, ak majetok povinného nepostačuje ani na úhradu trov exekúcie. Konštatoval, že zastavenie exekúcie z tohto dôvodu vyjadruje zámer zákonodarcu, podľa ktorého účelom exekúcie je nielen úhrada jej trov, ale najmä uspokojenie pohľadávky oprávneného. V prípade zastavenia exekúcie pre nedostatok majetku je nevyhnutné uvažovať o celom majetku povinného a nie iba o časti, ktorá sa v konkrétnom prípade exekvuje a ukáže sa, že výťažok z nej nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Existencia nedostatku majetku povinného musí byť podložená šetrením súdneho exekútora. Konštatoval, že zo správy súdneho exekútora, ktorú vyhotovil na žiadosť súdu vyplýva, že povinná je vlastníčkou nehnuteľností, resp. podielovou spoluvlastníčkou a vzhľadom na jej produktívny vek je reálne očakávať, že bude možné exekúciu vykonávať niektorým zo spôsobov uvedených v ust. § 63 ods. 1 Exekučného poriadku. Mal za to, že zo zistených majetkových pomerov povinnej nevyplýva, aby jej majetok nestačil ani na úhradu trov exekúcie. Nevyhovujúca finančná situácia povinnej nie je dôvodom na zastavenie exekúcie v zmysle § 57 Exekučného poriadku. Z tohto dôvodu jej návrh na zastavenie exekúcie zamietol.

4. Zamietavý výrok ohľadne návrhu na odklad exekúcie odôvodnil tým, že podľa § 56 ods. 1 Exekučného poriadku môže súd povoliť odklad exekúcie, ak sa povinný bez svojej viny ocitol prechodne v takom postavení, že by neodkladná exekúcia mohla mať pre neho a pre príslušníkov jeho rodiny zvlášť nepriaznivé následky a oprávnený by nebol odkladom exekúcie vážne poškodený. Uviedol, že oboznámením sa s obsahom spisu, ako aj listinných dôkazov zistil, že z podania povinnej nie je zrejmá jednak objektivnosť stavu, v ktorom sa nachádza, teda že si tento stav nezavinila sama, a predovšetkým súd nemá za preukázanú prechodnosť tohto stavu, t.j. stavu, pre ktorý povinná žiada odklad exekúcie. Preto vychádzal z toho, že nevyhovujúca finančná situácia povinnej nie je len prechodná, krátkodobá, nakoľko táto súdu nepredložila žiadne záruky, resp. prísľub zlepšenia jej finančnej situácie, ani prísľub budúceho zamestnania, a teda nemôže zaručiť, že v dohľadnej dobe bude vedieť uhradiť predmetnú pohľadávku. Mal totiž za to, že súd nemôže povoliť odklad exekúcie na neurčito, teda kým sa finančná situácia povinnej zlepší, keďže sa tak môže, ale aj nemusí v budúcnosti stať. Zlá finančná situácia povinnej sama o sebe neodôvodňuje povolenie odkladu exekúcie, keďže k tomu musia byť naplnené všetky predpoklady uvedené v § 56 ods. 1 Exekučného poriadku.

5. Proti uzneseniu podala včas odvolanie povinná. V odvolaní uviedla, že naďalej poukazuje na svoje vyjadrenia, ktoré adresovala súdu od roku 2013 až doteraz a s ktorými sa tento nezaobrá 4 roky. Nie z vlastnej viny sa ocitla v tejto situácii, ale z viny svojho bývalého zamestnávateľa, kde voči rozhodnutiu podala odvolanie a za 9 rokov jej súd nevie doručiť rozhodnutie, ale správoplatnil ho bez doručenia jej do vlastných rúk na základe podania nepravdivej informácie voči jej osobe. Má teda za to, že je síce nezamestnaná, ale na druhej strane je aj zamestnaná, keďže čaká na rozhodnutie súdu do dnešného dňa ako sa súd vysporiada s prebiehajúcim súdnym sporom. Do pozornosti súdu dáva, prečo exekútor predložil spis na zistenie majetkových pomerov s neuvedením pravdivých skutočností, kde exekútor jej zablokoval DDS, teda ňou nasporené peniaze, ktoré jej mali byť vyplatené v sume 93 eur. Ďalej uviedla, že majetok, ktorý exekútor oznámil, nie je jej majetkom, ale je majetkom jeho nebohého otca, ktorý jej súd zo zákona ani nepriznal. Má za to, že súd nepovolil, aby mohla preukázať pravdivé skutočnosti, ale ju poškodil. Nie je vlastníčkou uvedených nehnuteľností a pokiaľ by ňou mala byť po nebohom otcovi, tak v zmysle zákona, ktorý si ona nevymyslela, ale na ktorý má právo zo zákona. Pokiaľ v inom konaní súd v odôvodnení uviedol, že majetok zdedila po matke, konštatuje, že túto súd predčasne pochoval, keďže ona ešte žije. Ohľadne záveru súdu, že z jej podania nie je zrejmá objektivnosť záveru, že svoj stav, v ktorom sa nachádza si nezavinila sama uviedla, že takýto záver zo strany súdu nepovažuje za pravdivý, lebo si myslí, že je dostatočne preukázané, a to aj jej súdnymi konaniami na tomto súde, kde zo strany súdu sú zbytočné prietahy, čo je príťažou pre ňu, pre jej rodinu. Má za to, že sú na to listinné dôkazy, ktoré sa nachádzajú v spise, iba súd by sa mal nimi zaoberať. Ak by neboli na súde prietahy v konaní, ktoré ju pripravili o byt, peniaze, poškodili jej dobré meno, pripravili o všetok ňou, ako aj jej rodinou nadobudnutý majetok, tak ani ona by sa nebola ocitla v takejto situácii a tento stav objektivne a dostatočne súdu preukázala. Má za to, že keby OS Košice II konal vo veci 42C/160/2010, keby bola vec postúpená na Okresný súd Košice I vo veci 26C/74/2011 a krajský súd by vo veci konal, ona by aspoň mala svoje peniaze, ďalej pokiaľ by Okresný súd Košice II vo veci 22C/135/2008 konal, neprišla by o byt. V ďalšom konaní vedenom na Okresnom súde Košice II pod č. 43C/153/2010, keby súd konal a nie 7 rokov sa zaoberal poplatkom a námietkami, tak by mala ďalšie peniaze, ktoré nadobudla svojou poctivou prácou. Z týchto dôvodov žiada napadnuté uznesenie zrušiť. Má za to, že v jej prípade má byť exekúcia zo subjektívnych dôvodov zastavená alebo má byť povolený odklad, keďže vinou súdu je i naďalej jej spôsobovaná škoda a vyvolané zvlášť nepriaznivé následky.

6. K odvolaniu povinnej sa vyjadril oprávnený, ktorý žiada napadnuté uznesenie ako správne potvrdiť.

7. Odvolací súd preskúmal v súlade s ust. § 380 C.s.p. uznesenie súdu prvej inštancie, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a na základe toho dospel k záveru, že odvolanie povinnej nie je dôvodné tak voči zamietavému výroku ohľadne návrhu na zastavenie exekúcie, ako aj voči zamietavému výroku ohľadne návrhu na povolenie odkladu exekúcie. Súd prvej inštancie sa v súlade s právnym názorom vysloveným odvolacím súdom v predchádzajúcom zrušujúcom uznesení vysporiadal so zákonnými podmienkami na procesný postup, ktorého sa povinná v exekučnom konaní domáha aj správne rozhodol, pokiaľ obidva návrhy zamietol. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo žiadne také nové skutočnosti, ktoré by odôvodňovali iné rozhodnutie, než ako rozhodol súd prvej inštancie. Za vecne správne a výstižné

považuje odvolací súd aj dôvody prvoinštančného uznesenia, a preto sa v súlade ust. § 387 ods. 2 C.s.p. obmedzuje na konštatovanie tejto správnosti a s poukazom na obsah odvolacích námietok povinnej považuje k týmto dôvodom za potrebné dodať:

8. Vzhľadom na dôvody, na základe ktorých povinná zakladá dôvodnosť svojho návrhu na zastavenie exekúcie spočívajúce v jej tvrdení o svojej bezmajetnosti postupoval správne súd prvej inštancie, pokiaľ požiadal vo veci konajúceho súdneho exekútora o vykonanie lustrácie majetku povinnej. V rámci tejto lustrácie v katastri nehnuteľností bolo zistené, že povinná je vlastníčkou nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXXX S. Ú. I., R. S. H., nehnuteľností evidovaných na LV č. XXXX U. K. J. Č. XXXX, S. Ú. Č., nemožno považovať za preukázané tvrdenie povinnej o svojej bezmajetnosti, a teda nie je možné vyvodiť ani záver o tom, že majetok povinnej nestačí ani na úhradu trov exekúcie. Už samotné toto zistenie vylučuje možnosť zastavenia exekúcie pre bezmajetnosť povinnej podľa ust. § 57 ods. 1 písm. h/ Exekučného poriadku, teda z dôvodu, ktorý uviedla povinná vo svojom návrhu na zastavenie exekúcie.

9. Za nedôvodné považuje odvolací súd aj odvolanie povinnej voči zamietavému výroku ohľadne jej návrhu na povolenie odkladu exekúcie. S poukazom na zákonné podmienky pre vyhovie takéhoto návrhu, ktoré sú upravené v ust. § 56 ods. 1 Exekučného poriadku možno vyvodiť záver (tak ako to správne konštatoval aj súd prvej inštancie), že takémuto návrhu možno vyhovieť iba za súčasného splnenia záveru o nezavinenom postavení povinného, o prechodnom charaktere jeho nepriaznivej situácie, teda pri závere, že možno dôvodne predpokladať, že v exekúcii sa po určitom čase bude môcť pokračovať a taktiež za súčasného naplnenia predpokladu obzvlášť nepriaznivých následkov pre povinného alebo pre príslušníkov jeho rodiny spočívajúcich v ohrození základných životných istôt. Nesplnenie hoci len jednej z týchto zákonných podmienok súčasne, už neumožňuje súdu povoliť odklad exekúcie. Odvolací súd sa stotožňuje so záverom súdu prvej inštancie v tom, že tak z procesných návrhov povinnej, ako aj z obsahu spisu nevyplýva jednoznačný záver, že mimoriadne nepriaznivá situácia povinnej je iba prechodného charakteru a že je predpoklad v dohľadnej dobe pre zmenu tejto situácie. Už samotný nedostatok hoci aj tejto jednej zákonnej podmienky je dôvodom pre zamietnutie návrhu na odklad exekúcie, a to aj za predpokladu, ak by zo strany povinnej boli preukázané ďalšie zákonné podmienky, a to ňou nezavinené postavenie, ako aj preukázanie obzvlášť nepriaznivých následkov vykonaním exekúcie.

10. Keďže povinná v odvolaní poukazuje na konkrétne súdne konania, odvolací súd v záujme zistenia, či z obsahu uvedených súdnych konaní nemožno vyvodiť záver o dočasnosti nepriaznivej situácie povinnej, oboznámil sa s uvedenými rozhodnutiami a konštatuje, že uznesenie Okresného súdu vo veci 43C/153/2010, ktorým bolo zastavené konanie na návrh H. W. pre nezaplatenie súdneho poplatku bolo potvrdené uznesením odvolacieho súdu zo dňa 25. 1. 2013 pod č.k. 1Co/6/2013-103. Ďalšie konanie vedené pod sp. zn. 22C/135/2008 o uloženie povinnosti uzavrieť kúpnu zmluvu bolo právoplatne skončené rozsudkom odvolacieho súdu zo dňa 31. 7. 2013 pod č.k. 11Co/86/2013, ktorým bol potvrdený zamietavý výrok prvoinštančného rozsudku. Konanie vo veci 35C/79/2011 vo veci žalobkyne H. W. proti spoločnosti ADOMIX s.r.o. o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 2.987,45 eur nie je doposiaľ skončené, keďže predchádzajúci vyhovujúci výrok prvoinštančného rozsudku bol uznesením odvolacieho súdu zo dňa 24. 11. 2014 pod č.k. 6Co/329/2013-189 zrušený a vec bola vrátená súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Odvolací súd má za to, že obsah uvedených konaní, na ktoré sa povinná odvoláva, nemajú vplyv na nedôvodnosť jej návrhu tak na zastavenie exekúcie, ako ani na odklad exekúcie.

11. S poukazom na tieto dôvody odvolací súd napadnuté uznesenie potvrdil ako vecne správne podľa ust. § 387 ods. 1 C.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.